



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз ОК 32/2024**  
**03.10.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног - власника АА и др., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости адвоката Немање Јанићијевића и Александра Стевановића, бранилаца окривљеног - власника АА и пуномоћника трећег лица – власника ББ, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 10/23 од 26.02.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Тои 5/24 од 27.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 03.10.2024. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости адвоката Немање Јанићијевића и Александра Стевановића, бранилаца окривљеног - власника АА и пуномоћника трећег лица – власника ББ, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 10/23 од 26.02.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Тои 5/24 од 27.06.2024. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 10/23 од 26.02.2024. године, у ставу првом, делимично је усвојен захтев јавног тужиоца за организовани криминал ОИК. С. 21/09 од 03.04.2023. године па је од окривљеног – власника АА и трећег лица – власника ББ, трајно одузета имовина проистекла из кривичног дела, таксативно наведена и ближе описана у изреци решења и одлучено је да одузетом имовином управља Дирекција за управљање одузетом имовином Републике Србије, до правноснажног окончања поступка за трајно одузимање имовине, с тим да жалба не спречава Дирекцију да поступи у складу са чланом 46. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Ставом другим наведеног решења, одбијен је као неоснован, захтев јавног тужиоца за организовани криминал ОИК. С. 21/09 од 03.04.2023. године у делу у којем је предложено да се од трећег лица – власника ББ трајно одузме имовина ближе

наведена у изреци, на којој има заједничку својину, као и имовина на којој има право сукорисничког удела од 1/2, која је такође опредељена у изреци решења.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Тои 5/24 од 27.06.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца за организовани криминал и окривљеног АА, као и жалба адвоката Немање Јанићијевића и Александра Стевановића, бранилаца окривљеног - власника АА и пуномоћника трећег лица – власника ББ, изјављене против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднели су адвокати Немања Јанићијевић и Александар Стевановић, браниоци окривљеног - власника АА и пуномоћници трећег лица – власника ББ, због повреде закона из члана 439. тачка 3) у вези члана 441. став 3. ЗКП и члана 3. тачка 2) у вези члана 26. у вези члана 38. став 3. и члана 43. став 3. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и списе предмета врати неком од нижестепених судова на поновно суђење или да иста преиначи.

Врховни суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости адвоката Немање Јанићијевића и Александра Стевановића, бранилаца окривљеног - власника АА и пуномоћника трећег лица – власника ББ, је недозвољен.

Чланом 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Сходно цитираним законским одредбама, овлашћена лица за подношење захтева за заштиту законитости су Врховни јавни тужилац, бранилац и окривљени и то окривљени искључиво преко браниоца.

Дакле, ово овлашћење није дато другим процесним субјектима ниједном законском одредбом, па из наведеног јасно произилази да трећа лица и власници у смислу Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, као ни њихови пуномоћници, не спадају у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, због чега је поднети захтев у односу на треће лице – власника ББ, одбачен као недозвољен.

Надаље, а како су у конкретном случају адвокати Немања Јанићијевић и Александар Стевановић поднели су захтев за заштиту законитости, наводећи да и у односу на окривљеног АА исти подносе у својству ангажованих пуномоћника, што

није у складу са одредбом члана 483. став 1. ЗКП, то је овај суд именоване адвокате, у односу на окривљеног АА, третирао као његове браниоце, у складу са претходно поменутиим законом.

Међутим, и поред тога, а имајући у виду да предметни захтев за заштиту законитости не садржи потпис бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Јанићијевића и Александра Стевановића, што је обавезан елемент на основу кога се утврђује да ли је захтев поднет од овлашћеног лица, то је Врховни суд нашао да је и у односу на окривљеног АА, поднети захтев недозвољен.

Околност што је поднети захтев у горњем левом делу, на првој страни, оверен печатима адвоката Немање Јанићијевића и Александра Стевановића, по налажењу Врховног суда, не указује да је захтев поднет преко бранилаца, с обзиром на то да захтев за заштиту законитости треба да буде и сачињен и потписан од стране браниоца. Ово посебно када се има у виду одредба члана 483. став 3. ЗКП, којом је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, а чији је смисао у томе да пред највишим судом у поступку у којем се расправља о повреди закона, окривљени буде заступан од стране правно квалификованог лица, што подразумева и то да бранилац окривљеног достави пуномоћје за заступање окривљеног и сачини захтев за заштиту законитости, а не да се надлежном суду достави захтев за заштиту законитости који је евентуално написао сам окривљени или неко друго лице.

Имајући у виду све напред наведено, то је Врховни суд на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 482. став 1. и 483. став 1. и 3. ЗКП одлучио као у изреци овог решења и предметни захтев одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,  
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић